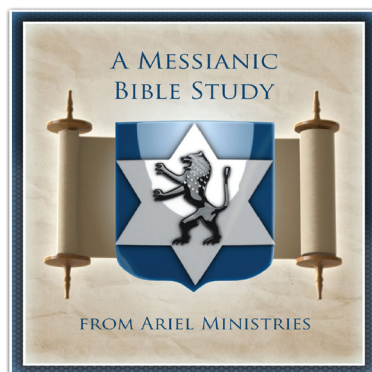


פעליו של המשיח בהווה

מאת ד"ר ארנולד פרוכטנבאום



www.ariel-israel.org.il

פעליו של המשיח בהווה

מאת ד"ר ארנולד פרוכטנבאום

THE PRESENT WORK OF THE MESSIAH

By Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

תוכן העניינים

3	א. מקומו של המשיח בהווה
4	א. פעליו של המשיח בהווה
4	א. משתמש בסמכות שלו
4	ב. מכין מקום למאמינים
4	ג. מתווך בין אלוהים והאדם
4	ד. משרת כפרקליט-מליץ ומנחם
4	ה. מעתיר עבורנו
5	א. התפקידים שממלא המשיח כעת עלי אדמות
5	א. שבע התמונות הסמליות שממחישות את פעליו כעת

מה עושה ישוע היום? איך הוא פועל? מורים רבים מלמדים על פועלו של המשיח בעבר, כאשר חי עלי אדמות. רבים מדברים גם על מה שיעשה בעתיד, למשל כאשר ייקח את המאמינים למרום, כאשר יבוא בפעם השנייה לארץ, ומה יעשה במלכות ובנצח. אבל נדיר לשמוע מישהו מלמד על מה שישוע עושה כעת, בפרק הזמן העכשווי. על כך ידון שיעור זה.

נלמד את הנושא תוך כדי התמקדות בארבעה תחומים: המקום שבו נמצא המשיח עכשיו, מעשיו כעת בשמים, מעשיו כעת עלי אדמות ושבע התמונות הסמליות שממחישות את פעליו כעת.

1. מקומו של המשיח בהווה

היכן נמצא המשיח כיום? ישוע יושב לימינו של אלוהים האב. התנ"ך חזה בתהילים פ 18 שהמשיח ישב לימינו של אלוהים האב. פסוק זה גם משתמש באחד התארים המשיחיים הידועים שלו – בן האדם: "תְּהִי יְדָךְ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ; עַל בֶּן אָדָם, אֲמַצֵּת לָךְ".

נבואה על כך כלולה גם בתהילים קי 1, פסוק שמתאר את אלוהים האב מדבר עם בנו המשיח ואומר לו: "נָאֵם יְהוָה, לְאֲדֹנָי שֵׁב לְיְמִינִי; עַד אָשִׁית אֵיבֶיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ".

בן האלוהים לבש בשר ובא אל העולם בדמות אדם. הוא הגשים את מטרת ביאתו בלבוש בשר אל העולם, מת, קם לתחייה ועלה השמימה, ולאחר כל זאת הוא התיישב לימין אלוהים האב. הוא עזב את השמים בדמות אלוהים אבל חזר לשמים עם טבע אלוהי וגם טבע אנושי. ישוע הוא כעת בו-זמנית אלוהים ואדם, ובתור שכזה הוא מגשים את הנבואה לפיה הוא ישב לימין אלוהים האב.

הברית החדשה מאשרת שתהילים קי 1 מדבר על המשיח (מתי כב 43-45; מרקוס יב 35-37; לוקס כ 41-44). למעשה, ישוע עצמו ציטט פסוק זה מתהילים קי כשדיבר עם הפרושים.

"כְּשֶׁנִּקְהָלוּ הַפְּרוּשִׁים שָׁאַל אוֹתָם יֵשׁוּעַ: 'מָה דַעְתְּכֶם עַל הַמְּשִׁיחַ? בֶּן מִי הוּא?' הַשִּׁיבוּ לוֹ: 'בֶּן דָּוִד'. אָמַר לָהֶם: 'אִם כֵּן כִּיצַד, בְּהִשְׁרָאת הָרוּחַ, קוֹרָא לוֹ דָּוִד 'אָדוֹן' בְּאִמְרוֹ 'נָאֵם יְהוָה לְאֲדֹנָי: שֵׁב לְיְמִינִי עַד אָשִׁית אֵיבֶיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ?' וְכֵן אִם דָּוִד קוֹרָא לוֹ 'אָדוֹן' כִּיצַד הוּא בְּנוֹ?' אָף אָחַד לֹא הָיָה יְכוּל לַעֲנוֹת לוֹ דְּבַר...'" (מתי כב 41-46).

הפרושים לא היו מסוגלים לענות על שאלה זו. אבל התשובה טמונה במושג האלוהים-אדם: מצדו האנושי ישוע הוא בן דוד, אבל מההיבט האלוהי שלו ישוע הוא אדונו של דוד. יתרה מכך, בנוסף לנבואות שבתנ"ך יש גם דברים שהמשיח עצמו חזה. בעודו עלי אדמות ניבא ישוע עצמו שהוא ישב לימינו של אלוהים האב (מתי כו 64; לוקס כב 69).

ולבסוף, הברית החדשה מביאה את תיאור התגשמותן של נבואות אלה. היא מאשרת שישוע יושב כעת לימין אלוהים האב: מרקוס טז 19; מעשי השליחים ב 33-36, ה 31, ז 55-56; רומים ח 34; אפסים א 20-22; קולוסים ג 1; אל העברים א 3, 13, ח 1, י 12-13, יב 2; איגרת פטרוס הראשונה ג 22. אם כן, בכל הנוגע למקומו בהווה, ישוע יושב כיום לימין אלוהים האב.

II. פעליו של המשיח בהווה

המשיח נמצא בשמים, יושב לימינו של אלוהים האב, אבל מה הוא עושה שם?

א. משתמש בסמכות שלו

המשיח מפעיל את הסמכות שניתנה לו על כל היקום: "נְתַנָּה לִי כָל סִמְכוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ" (מתי כח 18). הוא שולט ביקום באופן כללי וגם שולט בכל עניין שצץ בחיי המאמין (אפסים א 20-22; קולוסים א 16-17; עברים א 3-13; איגרת פטרוס הראשונה ג 22).

ב. מכין מקום למאמינים

ישוע מכין כעת מקום בשמים. הוא הבטיח לתלמידיו שהוא יעשה זאת אחרי שיעזוב אותם (יוחנן יד 1-3). הוא מכין ממש עכשיו מקום למאמינים כדי שכאשר הם יצטרפו אליו לשמים המקום יהיה מוכן למענם.

ג. מתווך בין אלוהים והאדם

על ישוע נאמר שהוא "אֶחָד הַמֵּתְנַחֵם בֵּין אֱלֹהִים לְבָנֵי אָדָם..." (האיגרת הראשונה לטימותיאוס ב 5). המתווך צריך היה להיות אדם, ולכן ישוע היה לאדם. לעם ישראל היה כוהן גדול ממשפחת לוי ששימש לו כמתווך, ולמאמינים יש כיום את המשיח, האריה משבט יהודה.

ד. משרת כפרקליט-מליץ ומנחם

תפקיד נוסף שישוע ממלא כעת בשמים הוא להיות פרקליט-מליץ או מנחם. המילה היוונית המתורגמת ל"פרקליט" או ל"מליץ" היא parakleitos, שמשמעותה המילולית היא "מנחם". הכוונה למישהו שקוראים לו כדי שיעזור, מישהו שמציג טענות ועתירות למען הזולת, מישהו שנותן עצות חכמות. ואכן, ישוע הוא זה שאנחנו יכולים לקרוא לו שיבוא לעזרתנו. ישוע הוא המבקש בעבורנו ומגן עלינו לפני כס האלוהים, בייחוד במקרים שבהם יש לשטן עילה להאשים אותנו. ישוע הוא זה שנותן לנו עצות חכמות וחכמה. לפיכך, ישוע הוא ה-parakleitos; הוא המנחם והפרקליט.

ניתן לראות זאת בשלושה קטעי מפתח בכתובים. ביוחנן יד 16 רוח הקודש נקראת parakleitos אחר, כלומר מנחם אחר. ("וְאֵינִי אֶבְקֶשׁ מֵהָאֵב וְיִתֵּן לְכֶם מִנְחָם אַחֵר שֶׁיְהִי עִמָּכֶם לְעוֹלָם". בתרגום דליטש: "וְאֵינִי אֶשְׁאַל מֵאֵב וְהוּא יִתֵּן לְכֶם פְּרִקְלִיט אַחֵר אֲשֶׁר יִשְׁכֵּן אִתְּכֶם לְנֶצַח"). המונח "מנחם" בפסוק זה מדבר על רוח הקודש ולא על המשיח. אבל חשוב לשים לב למילה "אחר". רוח הקודש היא מנחם "אחר". מבין שתי מילים יווניות שמשמעותן "אחר", ישוע בחר להשתמש כאן במילה שמשמעותה "אחר מאותו הסוג". רוח הקודש היא מנחם אחר מאותו הסוג. מאיזה סוג? למי היא דומה? מהסוג של ישוע! כפי שישוע הוא המנחם, כך גם רוח הקודש היא המנחמת. רוח הקודש היא מנחמת שמימית ולכן גם ישוע הוא מנחם שמימי.

הפסוק השני (האיגרת אל העברים ט 24) מלמד שחלק מהתפקיד שישוע ממלא כעת ככוהן הוא להיות "paraklete", הפרקליט: הוא "בָּא אֶל עַצְמוֹ הַשָּׁמַיִם לְהִרְאוֹת עֵתָה בְּעֵדְנוּ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים".

הפסוק השלישי (איגרת יוחנן הראשונה ב 1) מזכיר את העובדה שהמשיח הוא הפרקליט-המליץ שלנו ומציין מדוע אנחנו זקוקים למליץ. ("...וְאֵם יְחֻטָּא אִישׁ יֵשׁ לָנוּ מְלִיץ לְפָנֵי הָאֵב - יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, הַצַּדִּיק"). המאמינים חוטאים וכך פוגעים באלוהים הצדיק ולכן אנחנו עדיין זקוקים למשיח בתור הפרקליט-המליץ שלנו, כדי שייצג אותנו בהגנה.

בנוסף, אנחנו זקוקים לפרקליט על מנת שינטרל את ההאשמות של השטן המקטרג. לפי ספר ההתגלות יב 10, לשטן יש זכות להופיע לפני כס האלוהים ולטפול האשמות על האחים. בכל פעם שמאמין מגיע למצב שבו הוא חטא ולא התוודה על חטאו, השטן יתייצב במוקדם או במאוחר לפני הכס כדי להאשים מאמין זה לפני אלוהים האב. לכן זקוקים המאמינים לעזרתו של ישוע בתור פרקליט-מליץ: בכל פעם שיש לשטן יסוד כלשהו להאשמות, ישוע יכול לומר: "זקוף את החטא הזה על חשבונך; כבר שילמתי עבור החטא הזה כשמתתי עבור האדם הזה על הצלב".

ה. מעתיר עבורנו

ישוע פועל כעת בשמים גם כמי שמעתיר בעדנו. הוא מתפלל בעבורנו. מדוע נחוץ שמישהו יעתיר לפני אלוהים האב בעדנו? בגלל החולשה וחוסר האונים שלנו. רומים ח 34 ואל העברים ז 25 הם הפסוקים העיקריים שמדברים על פעליו של המשיח כמפגיע בעדנו. פסוקים אלה יחד עם אל העברים ט 24 מתארים בצורה חיה את המשיח בתור המפגיע

בעדנו. מאחר שהוא יושב לימין האלוהים, ביכולתו להופיע לפני אלוהים האב באופן בלתי פוסק; **"והוא נמצא לימין אלוהים ומפגיע בעדנו"** (רומים ח 34). המילה היוונית שמתורגמת כאן ל"בעדנו" משמעותה "בשמנו, למעננו, לטובתנו". ושנית, הוא מתקרב לאלוהים, ובא אל עצם השמים להיראות עתה בעדנו לפני האלוהים (עברים ז 25, ט 24) משמעות המילה היוונית היא "להיפגש עם". במילים אחרות, התמונה של המשיח בתור המליץ-המפגיע בעדנו היא של מי שבא לפני אלוהים האב, נפגש אתו פנים אל פנים וטוען לפניו בעדנו ולטובתנו.

הכוהנים הם הממלאים את תפקיד המפגיעים העותרים לפני אלוהים בעד העם. ישוע נושא שלוש משרות: נביא, כוהן ומלך. הוא אינו מתפקד בכל שלושת התפקידים בעת ובעונה אחת אלא ממלא אותם כרונולוגית, על ציר הזמן. כאשר הוא היה פה עלי אדמות בבואו לראשונה אל העולם בלבוש בשר, הוא תפקד כנביא. כאשר הוא יחזור ויכונן את מלכותו הוא יתפקד כמלך. ובינתיים, בהווה, הוא מתפקד ככוהן הגדול. אחד מתפקידיו של הכוהן הוא להעביר בעדנו. המשיח מתפקד בכך ככוהן והוא מפגיע בעד מאמינים בלבד, כפי שהוא אמר שהוא יעשה ביוחן יז 9, 20. הוא אינו מעביר בעד הבלתי-מאמינים.

המשיח מפגיע בעדנו בקשר לשני דברים. ראשית, הוא מעביר בעדנו כאשר אנחנו, המאמינים, מתמודדים עם פיתויים (עברים ד 14-16). שנית, הוא מעביר למען הטוהר של המאמינים, כדי לשמור עליהם שלא יחטאו (עברים י 21-22).

III. התפקידים שממלא המשיח כעת עלי אדמות

חלקו השלישי של שיעור זה מתמקד במה שהמשיח עושה כעת עלי אדמות. בעודו יושב לימין אלוהים האב בשמים, מה הוא עושה עלי אדמות, מהם פעליו?

1. ישוע עומד בראש הקהילה שבארץ (אפסים א 22-23; קולוסים א 18).
2. ישוע בונה את קהילתו עלי אדמות (מתי טז 18). הוא בונה את הקהילה וימשיך לעשות זאת עד שהקהילה תהיה שלמה ואז הוא ייקח אותה מן העולם אליו, אל השמים.
3. הוא נוכח בקהילה ("**הנה אתכם אני כל הימים**"; "... **ואני אהיה בהם**". מתי כח 20; יוחן יז 23, 26) המשיח הוא בו-זמנית אלוהי ואנושי. בתור אדם, הוא נמצא כעת רק בשמים. אבל בשל אלוהותו הוא נוכח בכל מקום, גם בגוף המשיח, בקהילה.
4. הוא מעניק חיי עולם. ישוע הוא זה שנותן חיי עולם לאלה שמאמינים. כל אדם שנושע מקבל ממנו חיי נצח (יוחן א 4, י 10, יא 25, יד 6; קולוסים ג 4; איגרת יוחן הראשונה ה 12).
5. ישוע שוכן במאמינים (יוחן יד 20, 23, טו 4-5; גלטים ב 20; קולוסים א 26-27; איגרת יוחן הראשונה ג 24). שוב, בתור בן אנוש הוא יושב לימין של אלוהים האב, אבל, באלוהותו הוא נוכח בכל מקום והוא שוכן בכל מאמין.
6. הוא מקור הכוח למאמינים כאן עלי אדמות (פיליפים ד 13).
7. הוא מקור הגבורה והעוז למאמינים כאן עלי אדמות (מתי כח 18-20).
8. הוא עונה לתפילות שהמאמינים מתפללים כאן עלי אדמות. כל מענה לתפילה הוא עדות לפעלו של המשיח (יוחן יד 14).
9. ישוע עוזר למאמינים. בכל פעם שצורך מסוים נענה הוא מצביע על פעלו של המשיח כאן עלי אדמות (עברים ב 18, ד 16).
10. ישוע גם מספק יסוד לתקוות המאמין כאן עלי אדמות. גם אם המאמינים עלי אדמות סובלים ממגבלות פיזיות ונאבקים במלחמות רוחניות, יש לנו את "**התקווה אל הכבוד**" ואת התקווה "**למנוש אמוצנו לבנים - לפדות גופנו**". ישוע הוא הבסיס והיסוד שעליו מושתתת תקווה זו (קולוסים א 27; רומים ח 23).
11. בעודו יושב לימין אלוהים האב, ישוע שולח את רוח הקודש אל העולם. ישוע אחראי על התפקידים והפעולות השונות שרוח הקודש מבצעת (לוקס כד 49; יוחן יד 16, 17, 26, טו 26, טז 7-15).

IV. שבע התמונות הסמליות שממחישות את פעליו כעת

הקשר של המשיח אשר נמצא בשמים, עם הקהילה אשר היא גופו פה עלי אדמות, מתואר בכתבי הקודש באמצעות סמלים והמחשות בשבע דרכים שונות. כל תמונה כזו מדגישה נקודת מפתח אחת או יותר.

התמונה הראשונה היא "**אדם האחרון והבריאה החדשה**". אדם האחרון הוא ישוע, שנמצא כעת בשמים; הבריאה החדשה היא גוף המשיח, הקהילה. קשר זה נזכר באיגרת הראשונה לקורינתים טו 45 ובשנייה לקורינתים ה 17. המשמעות הבסיסית של קשר זה היא נתינת חיים חדשים. כפי שבאדם הכול מתו, במשיח – אדם האחרון – הכול יקבלו חיים. הנקודה המרכזית שמובעת בתמונה זו היא נתינת חיים חדשים, הענקת חיי נצח.

התמונה השנייה היא **"הראש והגוף"**. המשיח הוא ראש הקהילה והקהילה היא גופו. הפסוקים הראשיים שמתארים את הקשר הזה ביניהם הם קולוסים א' 18, 24. קשר זה מדגיש ארבעה דברים. ראשית, יש בו משמעות של הכוונה. כפי שהראש הפיזי או המוח נותן הכוונה לגוף פיזי, כך המשיח בתור הראש נותן הכוונה, מכוון את הקהילה. שנית, הוא מציין שליטה. כפי שלראש יש שליטה במעשי הגוף, כך המשיח שולט בקהילה. שלישית, הוא מצביע על תזונה. הראש, עם כוח השליטה והבקרה של המוח שבו, מזין את שאר הגוף. כך גם המשיח מזין את קהילתו. רביעית, תמונת הקשר הזה מצביעה על נתינת המתנות הרוחניות. פרק יב באיגרת הראשונה לקורינתים, שהוא הקטע המרכזי בברית החדשה בנושא מתנות הרוח, מתבסס על סוג הקשר הזה שבין הראש והגוף.

התמונה השלישית היא **"הרועה והכבשים"**. הקטע המרכזי שמתאר את הקשר הזה הוא יוחנן י' 1-30. קשר זה נושא בחובו את המשמעויות הבאות: א) הנהגה. הרועה מוביל עדר ממשי של כבשים, וכך גם המשיח, שהוא הרועה הטוב, מוביל את הקהילה. ב) דאגה לצאן וטיפול בו. כפי שרועה טוב דואג לכבשים שלו, כך המשיח דואג לקהילה ומטפל בה. ג) אספקת מזון וכל יתר הצרכים. אין זו אחריותן של הכבשים למצוא מרעה אלא זוהי אחריותו של הרועה להביא את הכבשים למקום שבו יוכלו לאכול; וכך גם המשיח אחראי לספק את הצרכים הפיזיים והרוחניים הבסיסיים של הקהילה.

התמונה הרביעית היא **"הגפן והשריגים"**. פסוקי המפתח להבנת טיב הקשר הזה הם יוחנן טו' 1-7. לקשר זה יש שתי משמעויות. א) פוריות. ענף או שריג לא יוכל להניב פרי אלא אם כן יישאר מחובר לגפן שממנה הוא יונק את המוהל המעניק לו חיים. כאשר הוא מוזן כך – אז הענף הופך להיות פורה. המאמין נועד לעמוד במשיח; אם הוא יעמוד במשיח הוא יניב פרי. ב) התרבות. הגפן מניבה פרי וגם זרעים כדי ליצור עוד גפנים שבתורן יניבו עוד פרי. על המאמין מוטלת האחריות להתרבות – ליצור עוד מאמינים באמצעות מתן עדות והפצת הבשורה, וכשהמאמינים החדשים האלה נולדים מחדש גם הם יכולים להניב פרי נוסף.

התמונה החמישית היא **"אבן הפינה ואבן הראשה; ואבני הבניין"**. קטעי המפתח שמדברים על מערכת היחסים הזו הם האיגרת הראשונה לקורינתים ג' 10-11 ואיגרת פטרוס הראשונה ב' 4-8. לקשר זה יש שתי משמעויות ראשיות. א) חיים ויציבות. אם המאמין נסמך על יסוד בטוח, כלומר המשיח, אזי הוא בונה בניין יציב. אם לא, הרי שהוא בונה על יסודות של חול והתוצאה היא חוסר יציבות. ב) קשר מסוג זה מהווה בסיס לחיים הרוחניים. האדון ישוע הוא היסוד, ו"איש לא יוכל להניח יסוד אחר זולתי יסוד שֶהַנַח, וְהוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ". המשיח ופעלו על הצלב הם היסוד לחיים הרוחניים.

התמונה השישית היא **"הכוהן הגדול וממלכת כוהנים"**. הקטעים הראשיים מהכתובים המתארים קשר זה הם האיגרת אל העברים ז' 1 – י' 18 ואיגרת פטרוס הראשונה ב' 5 ו-9. לקשר זה יש ארבע משמעויות.

א) הוא מצביע על משמעות של קרבן, מפני שזוהי חובתו של הכוהן להעלות קרבנות. הקרבן שישוע הקריב היה דמו-הוא. הקרבנות שהמאמינים נקראים להעלות הם הלל, הודיה, הכנסת אורחים ותמיכה כספית בעבודת האדון (עברים יג). ב) הפגעה. כפי שישוע מפגיע עבור המאמינים, כך המאמינים צריכים להפגיע עבור מאמינים אחרים. ג) טיהור. קשר זה מצביע על טיהור מפני שתפקידו של הכוהן היה לטהר את העם שהוא ייצג – עם ישראל. כיום ישוע מטהר מאמינים באמצעות פעלה המקדש של רוח הקודש. גם המאמינים צריכים להיות שותפים למעשה זה של טיהור באמצעות ההתוודות שלנו, ככתוב באיגרת יוחנן הראשונה א' 9: **"אם נתודה על חטאינו, נאמן הוא וצדיק לסלח לנו על חטאינו ולטהר אותנו מקל עוֹלָה"**. ד) תפילה. תפקיד הכוהן היה לייצג את העם לפני אלוהים, ולכן ישוע התפלל בעד המאמינים (יוחנן יז). בדומה לכך, המאמינים צריכים להתפלל זה בעד זה.

התמונה השביעית היא **"החתן והכלה"**. הפסוקים העיקריים שמתארים תמונה זו הם אפסוס ה' 25-32. קשר זה מצביע על שלוש משמעויות בסיסיות. א) מוכנות. כפי שהכלה מכינה את עצמה לבעל, כך המאמינים חייבים לחיות את חייהם כשהם מתמידים להתכונן. ישוע לא בא עדיין לקחת את הקהילה אבל על המאמינים להיות מוכנים תמיד לרגע בואו. ב) אחדות. הקהילה מאוחדת עם המשיח באופן מיוחד ביותר; כל המאמינים נמצאים כעת במשיח. ג) קרבה שהיא מיוחדת לבעל ולאישה. הקרבה והאחדות השוררות בין הבעל והאישה הן ברמה עמוקה הרבה יותר מזו של הקרבה לאנשים אחרים, והמאמינים אמורים שתהיה להם קרבה מיוחדת למשיח.

אלו הן שבע התמונות שמתארות וממחישות את פעלו העכשווי של המשיח. ישוע פעיל ופועל, ומשום כך המאמינים זוכים לקבל ברכות רבות.